

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus XI. De reservationibus extra Corpus Juris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

varruvias cit. n. 8. & Zerola in praxi Episc. V. *Beneficia. §. ad nonum;* quamvis alteri, quām suo Vicario committere nequeat protestatem, ea beneficia conferendi, ut *not.* gloss. V. *Canonice,* & tradit Covarr. n. 6.

541 Præter hæc not. circa restrictionem Capituli licet, de qua supr. n. 537. contenteram in c. *statutum,* & c. si *Apostolica,* ulterius controversiam moveri à pluribus, an per illam Extravag. *Pia solitudinis,* de præbendis, inter communes, revocata sit? Nam non esse revocatam docet Gonzalez de *Mensisbus,* & *alternativis.* §. 5. proœmii n. 128. Barbosap. 3. allegat. 57. n. 24. & in Extravag. *Pia,* & eſtē revocatam tenet cum aliis Castropalaus cit. tum per Extravag. *Pia,* de præbendis inter communes; tum per Extravag. *ad Regimen,* eod. etiam inter communes; tum per 1. Regulam Cancelariae; tum denique, quia consuetudine, ac stylo Curiae, sic firmatum est, ut beneficia vacantia in Curia, etiam post lapsum Mensis non permittantur ab Ordinariis conferri.

542 Quod per dictas Extravagantes, vel etiam consuetudinem, aut stylum Curiae, nihil derogatum sit dispositioni in c. si *Apostolica,* concedit Castropalaus cit. & loquitur solum de cit. c. *statutum,* cui vult per prædicta derogatum. Certum pariter est, Capitulo *statutum* non obſtare Extrav. *ad Regimen,* cùm ejus Autor (Benedictus 12.) voluerit eam esse solum temporaneam, & *ad dies vita sue,* ut patet ex textu. Deinde, cùm jura sibi contraria potius concilianda, quām corrigenda sint, si conciliatis sine absurdo fieri possit, & Extravagans *Pia* intelligi possit de beneficiis vacantibus apud Sedem, si vivente Pontifice provideantur intra Mensem, c. autem *statutum* de iisdem, à Papa vivente non provisis intra Mensem, sine omni absurdo vitatur correctio iurium, & habetur eorum Conciliatio, ergo.

543 Quod allegat Castropalaus de confuetudine & stylo Curiae contrario, non procedit vi juris scripti in Extravag. *Pia,* licet ejusmodi consuetudo eam declarat; & ex hoc c. meo iudicio recte probatur, quod c. *statutum* sit per Extravag. *Pia* revocatum, si revera sit ea consuetudo, & Curiae stylus; at cum dispositio in c. si *Apostolica,* sit posterior Extravagante *Pia de præbend.* inter communes; non hæc illi, sed potius illa isti derogat in his, in quibus contrariatur ei Ex-

travaganti Garcia p. 5. c. 1. à n. 102. Extravagans autem, quæ incipit: Etsi in temporalium. de præbend. inter communes, erat temporalis, & cum suo Conditore exspiravit; sic Barbos. in cit. c. si *Apostolica* n. 2. adeoque nec ista præjudicat dispositioni in hoc. Quæ verò allegantur à Castropalaus ex 1. reg. Cancelli patebunt ex seqq.

ARTICULUS XI.

De reservationibus extra Corpus Juris.

Cumeriam extra Corpus Juris plures reservations extent. 1. in Extravagantibus, de quibus aliqua mentio facta est à n. 522. deinde in aliis Pontificum posteriorum constitutionibus. 3. In regulis Cancelariae Apostolicæ; 4. In Concordatis Germania; 5. In primis precibus Imperatorum; de singulis dicendum venit.

§. I.

De reservationibus contentis in Extravagantibus.

Prima est in Extravag. *Extrabilis, de præbend. ex constitui.* Joannis XXII. & continet materiam de pluralitate beneficiorum, de qua jam egimus à n. 341. & constitutionem hujus Extravagantis n. 375. diximus, potius esse privationem (cum sit in pœnam delicti,) quām reservationem. Altera est in Extravag. *ad Regimen,* eod. inter communes, & hæc fuit solum temporaria, ad vitam constituentis, ut notavimus n. 375.

Reservantur autem per dictam Extravagantem, 1. beneficia quæcunque vacantia per depositionem, privationem, translationem, muneric susceptionem, electionis vel postulationis cassationem, vel admissam renunciationem Authoritate Papæ Romæ, vel alibi factam; 2. reservantur omnia beneficia vacantia per obitum Cardinalium, Legatorum, seu Nuntiorum, vel aliorum Officialium Sedis Apostolicae, 3. reservantur, & repetuntur ea, de quibus actum est c. *præsenti,* de præbend. in 6. 4. reservantur omnia beneficia secularia, & regularia, prius obtenta, & possessa eorum, qui Authoritate Papæ promoventur ad majores Dignitates, Monasteriorum Regimina, Dignitates, Personatus, Officia, Canonicatus,

Tom. III,

R 2

alia-

132 Tract. In Lib. III. Decretal. Quæstio V.

aliaque beneficia incompatibilia, adeptâ promotionis pacificâ possessione; adeoque omnia prius obtenta, & vacantia per promotionem, vel, si jam prius consecratus sit, & aliò transferatur, post spatiū 3. Mensium. c. Cum in cunctis. §. Cum verò de electione.

Not. autem, quod Extravagans expressè loquatur de beneficiis vacantibus per promotionem ad dignitates majores v.g. Episcopatum, factam Authoritate Pape, immediate, pat. ex ejus verbis ibi: *per nos, seu Authoritate nostrâ promoti;* quæ clarius reddit constitutio Concordatorum Germaniæ de qua infra, cui, ut dictum est, illa Extravagans est inserta, sub his terminis: *Per nos, seu Authoritate nostrâ rarum literarum immediate collatorum,* ergo promotorum non immediate à Pontifice beneficia, propter promotionem vacantia, non intelliguntur Papæ reservata per Extravag. ad Regimen.

§. 2.

De reservationibus in aliis Pontificum Bullis.

545 **E**x his primò sunt reservationes factæ à Pio V. qui in sua Constitutione ex Apostolatus officio, & alterâ, Romanum Pontificem, sibi reservat beneficia recepta in simoniacam confidentiam, deinde per constitutionem, in conferenda, Parochias non collatas per concursum juxta Concil. Trid. Sess. 24. de Reform. c. 18. 3. Per constitutionem Sanctissimus in Christo, omnia beneficia vacantia, Episcopali Sede vacante.

Secunda est Alexandri VI. qui per constitutionem in Eminentia reservat eorum beneficia vacantia, qui offendunt litigantes in Curia Romana, corumque Judices, Advocatos, Testes, Procuratores, Notarios, &c. Tertia est Gregorii XIII. in constitutione: *Humano vix iudicio,* quæ reservantur beneficia resignata, quorum resignatio non est publicata juxta formam in ea constitutione præscriptam, quibus positis.

546 Quæstio est, an Bullæ Pontificum, quæ disponunt aliquid contrarium Concordatis Germaniæ, hoc ipso istis derogent, licet de his Concordatis nullam faciant mentionem? affirmativam sequitur

Branden super Concordatis Germaniæ q. 10. n. 8. Verùm, cùm nulla lex generalis deroget statutis particularibus, privilegiis, aut indultis, nisi quatenus exprimit, ut dicitur in c. *Cum ordinem* de refcriptis, & c. 1. de Confit. in 6. merito negatur cum Rebuff. ad Reg. 26. Parisiis l. 3. q. 6. n. 92. Accedit, quòd Nicolaus 7. in Concordatis, §. 4. hæc durare voluerit, usque dum in futuro Concilio, de consensu nationis Germaniæ, aliter fuerit ordinatum, quod haec tenus non est factum. Coeterum, quæ pertinent ad explicationem istarum reservationum colligi possunt partim ex dictis, partim ex dicendis in seqq.

§. 3.

De reservationibus contentis in regulis Cancellaria Apostolica.

A Ntequam dictas reservations proponamus, not. per regulas Cancellaria Apostolica, nihil aliud intelligi, quam certas Pontificum constitutiones, quas ipsi in principio sui regiminis, circa causas beneficiale, vel judiciales, faciunt, vel à Prædecessoribus factas confirmant, augent, vel minuant, observandas, ab his in iudicio ejusmodi causarum, qui eis præsunt. Horum natura est, ut solum durent ad vitam Pontificis, ac eo mortuo extinguantur. Unde, Sede vacante, nullam obligandi vim habent. Et cùm pro diversitate temporum, & Successorum Pontificum, non raro varientur, minuantur, augeantur, sit, quod qua hodie in ordine est, octava, v.g. apud alios Pontifices sit. 2. vel 9. &c. quod observandum est, ne ex hujus ignorantia culpentur Scriptores in Reg. Cancellaria. Ex hoc colligitur, has regulas non esse propriæ leges Ecclesiasticas. Lex enim est perpetua, & obtinet etiam post mortem Legislatoris, dum vel à Successore revocetur vel contrariâ consuetudine aboleatur. c. fin. de offic. Legati.

Not. 2. Cùm hæc regulæ præscribant formam actibus celebrandis, tanquam conditionem sine qua non, actum sine tali forma celebratum, esse nullum, licet ignoretur illi annexam esse talem formam; quia nullitas actus tali casu solùm inducit ex defectu conditionis requisitæ. Coeterum actus contra tales regulas celebratus non inducit culpam, vel poenam, nisi post suffi-

sufficientem earum publicationem, nimirum eam, qua proximè aptæ sint in subditis causare scientiam earum, vel culpabilem ignorantiam, sic Zerola in praxi Episcop. V. Reg. Cancellaria, quibus positis.

549 In prima regula Cancellariae, à Paulo V. Greg. XII. & Urban. VIII. constituta resuscitatur 1. temporalis constitutio Benedicti. 12. ad Regimen, quoad reservationem beneficiorum in ea contentorum, de qua n. 465. 2. reservantur beneficia, quæ reservata fuerunt per Extravagantem Execrabilis de qua egi. n. cit. 3. omnia beneficia de quibus Ordinarii Collatores contra decreta CC. Trid. disposuerunt, & disponent.

550 In secunda regula reservantur 1. omnes Ecclesiæ Cathedrales, quomodo cunque vacaverint, etiam extra Curiam, quam restrictionem non habet regula 1. sic Azor p. 2. l. 6. c. 30. q. 10. 2. reservantur Monasteria Vironum excedentia valorem auri 200. fl. quæ consistorialiter provideri solent, Azor cit. c. ult. q. 10. 3. Monasteria Virorum habentium jurisdictionem, licet electiva sint; Barbosa cit. n. 91. 4. beneficia quomodo libet ad Episcopum pertinent si vacent vacante Sede Episcopali, & quamdiu Successor non capit eorum possessionem, si eorum provisio subsit tali Episcopo; non autem, si penes eum sit eo tempore turinus sic Castropalaus p. 1. tr. 13. D. 2. p. 18. n. 5. quia tunc ei in hoc succedit Capitulum per c. unicum, ne Sede vacante, in 6. 5. reservantur beneficia vacantia post renuntiationem Episcopatus à Pontifice admissam, vel translationem, etiam antequam Episcopus notitiam habeat renuntiationis, admissæ, vel translationis; sic Barbosa cit. n. 92. Huc reducuntur etiam beneficia jure devolutionis ad Episcopatum pertinentia; quia regula 2. loquitur de beneficiis ad Episcopum pertinentibus, quomodo cunque vacantibus, & quomodo libet pertinentibus.

Not. autem 1. per hanc regulam non privari, jure presentandi, Reges, & Principes, licet jus Patronatus illis competit consuetudine tantum, vel privilegio, Barbosa p. 3. allegat. 57. n. 85. deinde not. quod hæc regula non reservet beneficia vacantia, quorum provisio spectat ad dignitatem Pontificis reservatam: sic Castropalaus cit. p. 18. n. 8.

In tertia regula reservantur 1. omnes 551 dignitates, acti majora post Pontificalem in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, ac in Collegiatis Principales, quæ excedunt 10. florenos auri communi estimatione. Not. autem ibi ly omnes non apponi, ut comprehendat cuiuslibet singularis Ecclesiæ dignitates omnes, sed solum, ut omnes omnium. Hinc si in Ecclesia una sint plures, unica tantum in ea reservatur sic Barbosa p. 3. alleg. 57. n. 100. excipe, nisi in una sint duæ, vel plures æquæ præcipua Azor p. 2. l. 6. c. 34. q. 10. Not. 2. sic in una Ecclesia sit unica tantum dignitas, illam à dicta regula non reservari, juxta Zerolam, & alios apud Castropalaum p. 2. tr. 13. D. 2. p. 19. n. 4. quia tunc non verificatur, quod sit major ipse tamen affirmativam censet probabiliorem quod ly major ibi sumatur negative, ut major sit post Pontificalem, quæ hujus rationis non habet aliam supra se. Not. 3. si in tali Ecclesia prima dignitas post Pontificalem Capitulo unita sit, non esse respectu ejus locum reservationi, quia ratione unionis, quasi extinguitur, & reputanda est, ac si non esset; ac proinde prima post illam censetur prima in ordine, supra quam cadit reservatio, Castropalaus cit. n. 5.

Reservantur 2. in illa omnes Prioratus, 552 Præpositurae ac aliæ dignitates conventuales, & præceptorie generales ordinum quorumcunque, non militarium. Hoc intellige, de perpetuis, quæ dari solent in Commendam, & quarum electio non sit à Religiosis simul congregatis, sic Azor cit. Hinc dignitates temporales ordinum Mendicantium sub reservationem non cadunt. Barbosa cit. n. 104.

Reservantur 3. beneficia familiarium Papæ, & Cardinalium continuorum commensalium. Qui autem dicuntur familiares Papæ vel continui commensales. V. Castropalaus cit. n. 7.

Per regulam quartam reservantur be- 553 neficia, quæ Collector, seu Subcollector habuit, tempore, quo officium exercuit, licet illa prius obtinuerit, de quibus fuse Castropalaus. p. 20. & alii. Per quintam regulam reservantur omnia, & singula beneficia quorumcunque Curialium, quos, dum Curia Romana de loco in locum transfertur, eam sequendo, de-

cedere contigerit in quovis loco quantumcunque à Curia remoto. Per 6. regulam reservat sibi Pontifex omnia beneficia Cubiculariorum, & Cursorum suorum.

554 Per 7. reservantur. 1. Canoniciatus, præbenda, dignitates, Personatus, & officia trium Ecclesiastarum Urbis, S. Joann. Lateran. S. Petri, & S. Marie Majoris, idque ideo, ut tolleretur quæstio aliquorum infra Papam volentium, eorum collationem jure ordinario sibi competere. 2. Beneficia ad provisionem Cardinalium Episcoporum, à Curia Romana sine legitima causa absentium, spectantia ratione Episcopatus, Cardinalatus, vel ejus tituli, aut Diaconia, quando ea ratione Cardinalatus, Episcopatus est annexus; Castropalaus p. 21. n. 7.

555 Octava regula (*dementibus, & alternativa*, continet duas partes, quarum prima agit de reservatione; secunda, de alternativa. Per primam reservantur Papæ quæcunque beneficia Ecclesiastica cum Cura, & sine Cura, secularia, & regularia, qualitercunque sint qualificata, ubiunq; existant extra Curiam, quomodo cunque vacatura aliæ, quam per resignationem, quæ ad alicujus presentationem, electionem, vel quamvis aliam dispositionem quoniodolibet pertinuerint, etiam mulierum. Perhost terminos comprehenduntur beneficia qualificata, aliæ in generali beneficiorum reservatione non comprehensa. Et juxta Castropalaus cit. n. 5. §. Ceterum, probabilius etiam *Patrimonialia*, nisi habent privilegium, quod ipsis per regulas Cancelleriæ non derogetur; item *monasticaria*, vel alia noviter erecta; non tamen beneficia, quæ sunt de jure Patronatus Laicorum juxta dicta n. 533. nec beneficia Ecclesiæ non numerata, seu receptæ.

Prædictam reservationem generali intellige de beneficiis propriè dictis juxta n. 374. & 522. & vacantibus aliquando, sic Gonzalez ad Reg. 8. Gl. 5. §. 6. n. 9. & Castropalaus tr. 13. cit. D. 2. p. 22. §. 3. n. 2. deinde non de beneficiis aliunde reservatis. Nam reservatio hujus regula agit de beneficiis, quæ aliæ Ordinarii providere poterant. Nec de beneficiis per resignationem, ut patet ex priori numero sub qua etiam venit per-

mutatio, cum ea sit vera resignation, per c. unic. de rerum permuat. & Clement. 1. cod. intellige tamen, de resignatione, quam Ordinarius admittere potest. Ex quo sequitur 1. per dictam regulam non reservari beneficia *manualia*, ex n. 534. nec vacantia in Curia 3. nec beneficia regularia ordinum militarium; cum sint specialiter excepta per tertiam regulam, adeoque non intelliguntur in hujus regulæ dispositione generali, nec beneficia concordata, ut dixi supra.

Præter hæc not. 1. reservationem 556 regulæ 8. non esse pro omni tempore, si- cut sunt reservations priorum, sed solùm, si ea beneficia contingat vacare in Jan. Febr. Aprili, Majo, Julio, Augu- sti Oct. & Novembri. Ex hoc sequitur, si vacent in Martio, Junio Septembri, De- cembri, provisionem relinqu Ordinario Collatori. Notat autem Castropalaus. cit. p. 22. §. 1. n. 1. hoc beneficium *alternati-va* concessum esse Episcopis, *residentibus* verè, ac *personaliter*, ut pat. ex textu regulae §. insuper. Not. 2. hos menses incipere à media nocte præcedentis dici, scilicet post noctis duodecimam, quo casu attenditur horologium Parochiæ defuncti, de quo Castropalaus. §. 2. à n. 1. Not. 3. cum Pontifex in dictis quatuor mensibus, Ordinario concessis, beneficium tunc va- cans providerit, sciens esse mensem Ordinarii, non teneri eum juri Ordinarii ex- pressè derogare; sic Castropalaus p. 2. tr. 13. D. 2. p. 14. n. 1. quia est Ordinarius Ordinariorum, & horum potestas non est privative ad Papam; unde tali casu scienter utitur jure preventionis.

Not. 4. hujus regule reservationem durare solùm ad vitam Papæ per. n. 468. nam ejus beneplacitum ultra non durat; & extendi solùm ad beneficia vacantia extra Curiam quocunque modo vacationis, ex- ceptâ vacante per resignationem, etiam causa permutationis, quo nomine hic (in materia odiofa) venit solùm resignation expressa, pura; non autem conditionalis in favorem tertii, quia hæc non potest fieri, vel admitti extra Curiam. Not. 5. ab hac reservatione excipi Cardinales Ro- manæ Ecclesiæ, ut non comprehendan- tur in hac reservatione mensium, si sint Collatores ordinarii, licet sint absentes. Not. 6. in hac generali reservatione non com-

comprehendi Reges, & Principes, ob eorum altitudinem, qui ex privilegio Papæ beneficia conferunt. Not. 7. cùm ex dictis constet, vi hujus regulæ permitti Collatoribus ordinariis provisionem beneficiorum sui juris, ubi ea vacaverint certis mensibus, de quibus n. 556. ne, cùm Papæ pro illis supplicatur, istis præjudicium fiat, Pontificem in eadem regula constituisse, ut in impetratione ejusmodi beneficiorum exprimatur *mensis vacationis* beneficii, expressione absolutâ & certâ; sufficit tamen, si dicatur *in mense reservato*; nam hujus, non autem, quando est mensis ordinarii Collatoris, faciendam esse mentionem, ut probabilius tenet Castropalaus cit. §. 5. n. 5. hæc ad primam partem octavæ regule. Not. 8. si dubium est, an beneficium vacaverit mense *Papali*, vel *Ordinarii*, & dubium vinci non potest, sustineri provisionem Ordinarii, si prævenit Papam, quia haber intentionem suam fundatam providendi omnia beneficia sua diœcesis c. *Regenda.* 10. q. 1. c. *nullus omnino* 16. q. 1. c. *Ex frequentibus*, de instit. c. *Conquerente*, de offic. Ordin.

558 Secunda pars dictæ regulæ octavæ agit de *alternativa*; notandum autem, gratiam *alternative* in eo consistere, quod Pontifex, non obstante reservatione, de qua in prima parte hujus regulæ, speciali benevolentia in Episcopos, Archiepiscopos, & Patriarchas facultatem beneficia illa conferendi indulget, *alternis mensibus*, sic, ut non 8. (prout ante) sed tantum sex menses reservati maneant Papæ; reliqui sint liberi Ordinariis, ut ex dicendis patebit. Loquitur ergo de facultatibus, Episcopis *residentibus*, concessa, providendi de beneficiis *alternativi* cum Pontifice, ita ut Pontifex habeat *six menses* sibi reservatos, qui dici solent *Papales*, nimirum *Januarium*, *Martium*, *Majum*, *Julium*, *Septembrem*, *Novembrem*, & Ordinarii totidem, scilicet *Februarium*, *Aprilē*, *Junium*, *Augustum*, *Octobrem*. Unde quando Pontifex providerit de beneficiis in mensibus, Ordinario concessis, per gratiam alternativæ, requiritur, quod expressè derogeret juri ordinariorum, cùm concessa sit sub onere *residentie*; sic Castropalaus p. 2. n. 13. D. 2. p. 14. n. 2.

559 Circa istam gratiam alternativam not.

1. eam concedi Patriarchis, & Episcopis ut pat. ex textu ibi: *duntaxat*, & quidem sub hac expressa conditione, *quamdiu apud Ecclesias, vel diœceses suas verè, ac personaliter refederint, duntaxat*. Not. 2. quod agat solum de beneficiis, quæ sunt de *libera dispositione Episcopi*. Unde Capitulum, Sede vacante, hac alternativâ non gaudet. Not. 3. per gratiam alternativam non tolli reservationem octo mensium contentam in prima parte hujus regulæ, quamvis eâ durante viam aperiat Ordinarii sub onere prædicto providendi de beneficiis reservatis.

Not. 4. provisionem de beneficiis 560 vacantibus in *Junio* & *Decembri* competere Ordinarii tam in *generali reservatione*, quam in *alternativa*: in illa *simpliciter*, in ista, *sub onore, si resideant*. Cùm autem Ordinarii favorabilius sit, posse simpliciter, quam cum onere, præstat eos uti concessione generali in prima parte hujus regulæ, quoad hos menses; quam concessione alternativæ, quia tunc providebit *jure ordinario*, non autem gratiâ alternativæ, adeoque etiam, *licet non resideat*, si dicas: ergo de beneficiis vacantibus in *Martio*, & *Septembri* poterit, & non poterit providere Ordinarius! poterit, quia illi duo menses in generali reservatione conceduntur Ordinario ex dictis, non poterit, quia per alternativam reservantur Papæ ex n. 558. 12. Episcopum, postquam acceptavit alternativam, non posse providere de beneficiis vacantibus in *Martio* & *Septembri*, esto ea seclusa illi competent. Et ideo eorum loco Pontifex Ordinario subrogavit *Februarium* & *Augustum*: *Junium* autem & *Decembrem* habet, è Concessione generali, & gratiâ alternativæ. Hinc sufficit acceptatio illius, sine acceptatione hujus.

Not. 5. Episcopum, quoad effectum 561 alternativæ non censi verè ac personaliter residere in sua diœcesi, si sit realiter extra illam, licet in modica distantiâ, hæc enim non est vera sed tantum moralis, & facta praesentia, quod procedit, esto timore mortis, vel vi, absit verè, Castropalaus cit. p. 23. §. 2. Not. 6. alternativam acceptatam non cessare, ex quo Episcopus non residet; sed tantum cessare ejus usum, ex cessatione autem usus, non intrat reservatio 8. mensium, sic, ut in re liquis

136 Tract. in Lib. III. Decretal. Questio V.

liquis 4. Ordinarius, esto non resideat, pro-
videre possit, sed intrat reservatio gratiae
alternativae.

562 *Not. 7.* sufficere, quod Episcopus
tunc resideat, quando beneficium vacat,
esto diebus, vel horis prioribus absens
fuerit, sic Castropalaus cit. §. 2. n. 6. quod
verum est, esto tunc ad situm transiun-
ter. *Not. 8.* acceptantem alternativam,
in Mensa Februario posse illa uti à puncto ac-
ceptationis recognitæ à datario, ut patet ex
ipsum verbis regulæ. *Not. 9.* gratiam
alternativam, etiam acceptatam, cessa-
re. 1. per translationem ad alium Episco-
patum, 2. morte Pontificis. 3. renunta-
tione acceptata à Pontifice. 4. intromis-
sione in provisionem beneficiorum ad
Papam spectantium, sed primò post sen-
tentiam declaratoriam criminis.

Advertendum autem, quod Extra-
vagans supr. cit. expresè loquatur de be-
neficciis vacantibus per *promotionem ad di-
gnitates majores* v. g. Episcopatum, fa-
ctam *Authoritate Papæ*, pat. ex ejus verbis ibi:
per nos, seu Authoritate nostrâ promoti, quæ
clarius reddit constitutio Concordatorum
Germaniæ de quo infra n. 566, cui, ut di-
ctum est, illa extravagans est inserta, sub
his terminis: *Per nos, seu Authoritate no-
strârum literarum immediatè collatorum*; ergo
promotorum non immediate à Ponti-
fice beneficia propter promotionem va-
cantia, non intelliguntur Papæ reser-
vata per Extravagantem, *ad Regimen*. Et cum
pro diversitate temporum, & Successorum
Pontificum, non raro variantur, minu-
antur, augeantur, sit, quod, quæ hodie in
ordine est. 8. v. g. apud alios Pontifices
veri & sub alio numero.

564 Unde notandum 10. quæ præmis-
mus de dictis 8. regulis Cancellariae, intel-
ligi de illis prout fuerunt tempore Pauli 5.
Greg. 15. & Urbani 8. prout notavimus
superius: dedimus autem hic eas tantum,
quæ præcipuae sunt, relatæ ad reservatio-
nem beneficiorum, de qua in præfensi. Cœ-
terum tempore Alexandri VII. erant ejus-
modi regula Cancellariae omnino 72. Hæ
porrò regulæ, cum ut dictum est, per po-
steriores Pontifices sepe mutentur, non fa-
ciunt fidem, nisi ex fonte Cancellariae, &
Authoritate V. Cancellarii impetratae cum
debita forma producantur, ut habetur in
Reg. 28. *sed producendis Regulis Cancellariae*,
conditis ab Alexandro VII.

Et ideo etiam Alexander VII. in re-
gula 42. *de derogatione juris Patronatus*, duo
statuit, ut super impetrando beneficio de
jure Patronatus Laicorum non expedian-
tur literæ concessionis, nisi ponatur expre-
sæ; illud tamdiu vacasse, ut fuerit ad Sudem
Apostolicam devolutum, vel ad id Patrono-
rum consensus accedit. 2. si continget ju-
ri Patronatus derogari per Papam, *stat ejus*
mentio dispositivæ, specificæ, ac determinate,
secùs non censeatur ei quomodolibet de-
rogatum, qui etiam beneficia, vacante
Sede Apostolica vacantia, (licet alias per
regulas Cancellariae, vel alias constitutio-
nes temporales Papæ reservata) conferri
posse ab illis, Sede Apostolica vacante, à
quibus alias jure communi possent, sta-
tuit Reg. 69. *de beneficiis vacantibus tempo-
re obitus Papæ*; & regulas Cancellariae non
comprehendi sub generalibus derogatio-
nibus in regula Cancellariae. 71.

S. 4.

*De beneficiis reservatis per Concordata
Germanie.*

Concordata Germanie ducunt originem 565
ex eo, quod Anteriores Pontifices
plurima beneficia, tam Secularia, quæ
Regularia, sibi, ac Sedi Apostolica reservaverint, & in eorum collationibus, seu
provisionibus, à provisis annatas seu pri-
mi anni fructus, & ab Ecclesiis quindennia
exegerint justis utique de causis, Natione
Germanicæ se ab his multum gravari sen-
tiente; hinc eò consilii progressa est, ut inter
Fridericum Romanum Imperatorem
electum, & postea coronatum, aliosque
Ecclesiasticos, & seculares Principes dictæ
Nationis ex una; & Joannem Sancti An-
geli Diaconum Cardinalem, Sedis Aposto-
licæ Legatum à Latere, ex altera parte, ejus-
dem Sedis Authoritatè, pro Ecclesiæ uni-
one, & pace, inter Ecclesiam eandem & Na-
tionem Germanicam, diversa rationabili-
ta & utilia editasint, quæ Nicolaus V. Pon-
tifex Authoritate Apostolica, ex certa sci-
entia approbavit, acceptavit, & communi-
vit, constitutione suâ primâ *ad Sacram*
Petri Sedem, edita 1447. Calend. April. Hæc
constitutio reduci potest ad s. S. de qui-
bus in seqq.

Moderatio Extravagantis ad Regimen.

Inter prima concordia hujus puncta 567
est moderatio Extravagantis *ad Regimen*,
qua Benedictus XII. plurima beneficia pro-
visio-

visioni Sedis Apostolicae reservavit; Nicolaus autem V. in hisce concordatis multum restrinxit. Nam beneficia vacantia, quæ per muneris consecrationis suspensionem, quæ Benedictus XII. reservavit, in sua constitutione Nicolaus omittit; 2. etiam omittit illa beneficia, quæ erant affecta per appositionem manus à Joanne XXII. quæ Benedictus pariter reservata voluit; 3. Benedictus beneficia Officialium Sedis Apostolicae iporum obitu vacantia indefinite reservavit; Nicolaus restrinxit ad tempus, quo ipsa officia actualiter tenebant; hinc à reservatione exempta sunt beneficia ante officium, vel post hoc dimissum, obtenta; 4. Benedictus inter Officialies ponebat omnes Commensales Papæ; Nicolaus autem nominat sòlos *veros* Commensales, & 24. Capellanos ejusdem in *Epitophio* (hoc est in Syllabo Curialium) descriptos. 5. Benedictus reservat Ecclesiæ & beneficia Authoritate Apostolica collata, sive conferenda imposterum; Nicolaus restringit ad *immediatè* collata, & conferenda imposterum Authoritate Apostolica, præterquam si virtute gratia expectativa fiat assecutio.

Ad §. Item placet, de electione Canonica.

568 In hoc agitur de electione Canonica, & continetur insigne privilegium Nationis Germanicae. Nam licet olim tam in Germania, quam etiam in aliis regnis, Ecclesiæ Metropolitanæ, Cathedrales, & Monasteria habuerint jus electionis liberæ, postea tamen tum per reservationes Pontificum, tum per Nominationes Principum hoc jus illis penitus ademptum est. In hac tamen Concordia, per Nicolaum V. Nationi Germanicae specialiter concessum est, ut in *Metropolitanis & Cathedralibus* Ecclesiæ etiam immediatè Pontifici non subiectis & in Monasteriis immediatè illi subiectis, Canonica electiones fiant, & intra tempus in c. *cupientes, de elect. in 6. præfinitum*, Romam deferantur. Additur autem 1. si dictæ electiones non fuerint Pontifici præsentatae, habendas *pro non Canonicas*, & Pontificem provisurum: si autem fuerint Canonicae, illas esse *confirmandas*, nisi ex evidenti causa de utiliore persona Pontifex duxerit providendum. 2. Quod Pontifex curabit, ut Episcopi, & Prælati, per ipsum

Zem. III.

confirmati, vel provisi, Metropolitanis, & aliis praestent debita juramenta, & alia, quæ de jure tenentur. 3. Quod in Monasteriis, Papæ immediatè non subiectis, & aliis regularibus beneficiis, pro quorum confirmatione, vel provisione ad Papam recurri non solet, Romam venire non tenebuntur provisi, & ipsa beneficia regularia *sub gratia expectativa* non cadent. 4. Quod in illis Monasteriis, pro quibus Romam recurri solet, Pontifex electos, aut provisos non aliter confirmabit, ant providebit, quam supra de Cathedralibus Ecclesiæ est expressum. 5. Quod de Monasteriis Monialium non disponat, nisi sint exempta, & tunc per Commissarios ad partes. *Not.* tamen non esse in usu, quod Episcopi, vel Prælati Germaniae pro confirmatione *in persona* eant Romam, sed per suos Agentes.

Ad §. De ceteris, de Mensibus Papalibus.

Tractat hic §. de *Mensibus Papalibus*, 569 quo Nicolaus pro Concordia cum natione Germanica, restringens reservationes suorum Antecessorum statuit seqq. 1. quod in ceteris dignitates & beneficia, quæcunque secularia, & regularia vacantia (exceptis majoribus post Pontificales in Cathedralibus, & Principalibus, in Ecclesiis Collegiatis) ultra reservationes in Extravag. *Excrabilis*, & ad Regimen contentas, sub nulla alia reservatione, *gratia expectativa*, aut quavis alia dispositione Apostolica, sub quacunque verborum facta, aut facienda, comprehendantur, si videntur in Februario, Aprili, Junio, Augusto, Octobri, Decembri.

Secundo, quod beneficia vacantia Januarij, Martij, Majo, Julio, Septembri, Novembri, speciali dispositione Sedis Apostolicae maneant reservata, non vero vacantia in reliquis mensibus; & ex hoc vides, qui sunt Menses Papales.

Tertiò, quod, si non appareat intra 570 tres Menses à die notæ vacationis in loco beneficij, quod alicui de Authoritate Apostolica provisum fuerit, *ex tunc, & non ante*, Ordinarius, vel alius, ad quem illius dispositiio pertinet, providere poterit.

Quartò, ut hæc alternativa possit per Germaniam publicari, & omnes, qui ea voluerint gaudere, tempus congruum habent, eam acceptandi, vult Pontifex ex parte Sedis Apostolicae à Calend. Junii Anno 1448 proximè futuris; currere incipiat;

S

nisi

nisi in futuro Concilio, de consensu dictæ Nationis, fuerit aliter ordinandum.

571 *Not. 1.* Sub illo termino generali *de cæteris*, etiam venire beneficia *curata*, cùm etiam Pontifex quoad illa, in Mense Papali vacantia, alternativâ utatur. Nec obstat *c. cum illus, eod. in 6.* ubi dicitur sub generali voce *beneficii*, non venire *Curatum*. Nec quoad hanc alternationem illi derogatum est per hæc concordata. *Not. 2.* per hæc concordata, majores dignitates post Pontificalem in Cathedralibus, & principales in Ecclesiis Collegiatis, à reservatione non esse exemptas, ut constat ex n. 569. Tales sunt Præpositura, Decanatus.

Not. 3. Quando dicitur, jus *beneficii* vacantis in mense Papali conferendi, esse penes Ordinarios, si non appearat intra tres menses à die notæ vacationis in loco *bene-*
ficii, alicui de illo provisum esse à Papa, verba illa, *si non appearat*, non appellare supra illa *in loco beneficii*, sed supra hæc, à die notæ *vacationis*. Ut sensus sit, tunc jus illius beneficii conferendi esse penes Ordinarios, *si intratres menses, à die notæ vaca-*
tionis numerandos, non appareret, seu constaret *alicubi* saltem, alicui de illo provisum esse à Papa. Sic declaravit Greg. XIII. Anno 1576. quam declarationem Collectaneis suis infernit Georgius Branden *Canon.*
Angust. super Concord. *Not. 1. à n. 6. & seqq.*
Ad §. placet similiter, de Annatis,
& Quindenniis.

572 Ante doctrinam in *cit. §. datam Not. 1.* nomen *Annata*, esse nomen generale, & sic accipi pro quodam vestigali, seu pensione, quam is, qui beneficium Ecclesiasticum obtinuit, aut ad certam aliquam Ecclesiasticam præfecturam promotus est, ex fructibus, qui primo anno colliguntur, solvere debeat, sic Azor p. 2. l. 7. c. 12. Continebat autem *annata* sub se varias species, ut not. Fagnanus in *c. præterea*, ne Prælatices suas. n. 8. nimirum *annatas proprias di-*
etas, servitia communia, minuta, vel quin-
dennia. Propriè sumpta significat redditus primi anni solvendos Curiae Romanae pro expeditione cuiuscunque beneficii Consistorialis in Camera non taxati; sic Joannes Streinius p. 1. tit. 2. de *Beneficiis* §. 9. n. 1. ex Laërtio Cherubino in principio Bullarii. Alii dicunt, esse fructus primi anni solvendos Papæ, ex Archi-Episcopatibus, Episcopatibus, Prælaturis, & aliis bene-

ficiis, immediatè Sedi Apostolicæ subje-
ctis, post novi Prælati electionem.

Not. 2. Quod per *commune servitium*, 573 ut ait Fagnanus *cit. n. 11.* intelligebatur ea pecuniæ quantitas, qua pro quolibet Episcopatu, vel Abbatia *Consistoriali*, secundum antiquam taxam, solvenda erat, cujus dimidium Papæ, reliquum Sacro Colle-
gio Cardinalium inter præsentes di-
videndum, obveniebat. *Minuta servitia* erant portiuncula, qua secundum por-
tionem taxæ factam Episcopatus, vel Ab-
batia inter certos Papæ Ministros & Offi-
ciales distribuantur. *Per quindennia* deni-
que intelligitur pensio, quam abolitis aliis solutionum *annatarum* terminis, usque ad sua tempora observatis, constituit Paulus II. *ex beneficiis perpetuo unitis*, solven-
dam ab illis, in quorum favorem unio fa-
cta est, sic Fagnanus.

Not. 3. Roma duos esse libros, quibus utitur Camera Apostolica: *primus* continet mercedem Officialium, qui ex-
pediunt literas Apostolicas pro labore ta-
xatam; *secundus* continet valorem bene-
ficiarum *Consistoriatum*, ex quibus anna-
tae solvi debent, qua etiam dicuntur com-
munia servitia.

Not. 4. Ut annatarum, & quinden- 574
niorum solutio rectè fiat (nimirum juxta valorem beneficiorum) hic non debere at-
tendi verum valorem, quem *in se* habent;
sed quem habent juxta estimationem *ex*
stylo Curie Romane. Nam juxta hunc, ut
notat Chokier *ad Reg. Cancellaria.* 61. nullus
Canonicatus Germaniæ, & Hispaniæ, plu-
ris inscribitur, quam ad valorem 24. du-
catorum seu florenorum auri de Camera,
qualisunque sit verus valor, esto ascen-
dat ad mille ducatos annuos.

Not. 5. Illa beneficia vacari *Consis-*
toria, qua dantur *Consistorialiter*, hoc est,
in Consistorio Cardinalium, rogatis à Pon-
tifice istorum sententiis, seu suffragiis,
qualia sunt Archi-Episcopatus, Episcopatu-
s, & Prælaturæ immediatae subjecta Sedi
Apostolicæ; Wagnereck l. 3. tit. 5. de pra-
bend. in *Extravag. commun. de Concordat.*
German. ad §. 4. his præmissis inter Nicol.
V. & Fridericum III. Imperatorem, pro
his, quoad Nationem Germaniæ, seqq.
concordata sunt.

Primò, ut de Ecclesiis Cathedralibus, 575
& Monasteriis Virorum, vacantibus, &
vaca-

vacaturis, Apostolicæ Cameræ de fructibus primi anni à die vacationis solvantur pecunia in libris Cameræ taxatae. *Not.* autem hoc intelligendum esse de annata *integra*, sic Cardinalis Fusch. V. *Annata Conclus.* 328. *Not.* 2. intelligendum esse de annata *ex fructibus*, non prout sunt revera; sed prout sunt taxati in Camera Apostolica, secundum præmissam. *Not.* 3. intelligendum esse solum de Ecclesiis, & Monasteriis *Conffessorialibus* ut constat ex Pirhing. *de præbend.* à n. 364.

576 Secundo, ut, si quæ Ecclesia *excessive* vè taxatae sunt, relaxentur, & provideatur, ne nimium prægraventur; ad quod *not* ex Wagnerick cit. ad §. 4. *Concordat. in fine.* *not.* 2. quòd hæc moderatio adhuc hodie peti possit, ubi beneficium excessivè taxatum est, tertio ut prædictæ taxæ *pro media parte* infra annum à die habitæ pacifica possessionis, totius vel majoris partis, solvantur, & pro alia media parte intra sequentem annum. Quartò, ut si intra annum bis, vel pluries vacaverint, semel tantum solvantur, nec debitum hujusmodi in Successorem in Ecclesia, vel Monasterio transeat; Quintò, ut cæteris Dignitatibus, Personatibus, Officiis, & beneficiis, quæ Authoritate Papæ conferuntur (præterquam vigore gratiæ expectatiæ, aut causa permutationis) solvantur annatae, sive medii fructus juxta taxam solitam à tempore possessionis infra annum; debitum autem hoc similiter in Successorem non transeat; Sextò, de beneficiis, quæ valorem 24. florenorum aurii de Camerâ non excedunt, nihil solvatur. *Not.* autem valorem beneficii, intelligi hoc loco, non eum, quem beneficium verè in se habet, sed quem habet in estimatione & taxatione Cameræ Apostolicae, ut notatum est n. 574. Septimò, ut hæc observantia daret, nisi eam similiter in futuro Concilio, *de consensu ipsius Nationis Germanice*, contingat immutari.

577 Ex his præmissis apparet moderatio, quam in hac concordia Nationi Germanicae præstitit Pontifex. Nam 1. ex beneficiis *Conffessorialibus* non amplius petitur annata, nisi prout taxata sunt in Camera Apostolica, ut dictum est n. 575. Deinde ex liberali Pontificis oblatione minuendi onus taxæ *excessive*, si quæ sit Ecclesiis imposta. 3. quod concedantur duo anni ad an-

natas integras solvendas ex n. 576. 4. quòd non peratur bis, si intra annum Ecclesia plures vacet, nec onus prioris annatae transeat ad Successorem. 5. Quòd de cæteris beneficiis *non Conffessorialibus*, quorum valor excedit 24. ducatos, peitur solum media annata, cuius tamen debitum non transeat ad Successorem ex n. 576. 6. Quia vi Concordatorum, de gratiis exspectatiis, & permutationibus beneficiorum nullum est impositum onus, cum clare sint excepta, ut notavimus n. 576. 7. Quia de beneficiis, quæ non excedunt valorem 24. aureorum, excessu accepto juxta taxationem Cameræ Apostolicae, nihil solvitur, ut constat ex n. cit. taxatio autem hæc non est facta juxta verum valorum, sed longè infra, ut ibidem dictum est.

Præter hæc *not.* 2. quæ hic diximus de *annatis*, debere accipi, in quantum habent locum in Germania *vñ Concordatorum*, nam in aliis partibus aliter exiguntur, de quibus V. Streinum p. 1. *Juris Can. ad tit. 2. de benefic. §. 9.* Pirhing. cit. & alios. Quando autem quidam objiciunt, hanc exactionem *annatarum* videri Simoniacam, negative responder Fagnanus in c. *Præterea*, ne Prælati vices suas n. 3. Nam, ut inquit ille, aliud est de his, quæ sunt *Simoniaca*; quæ *prohibita* constitutione Canonica, aliud de his, quæ sunt *prohibita*, quia *Simoniaca*, ut vendere, emere Sacramenta. In primo casu cum Hostiensi & aliis ibid. cit. docet, non committi Simoniacam, si fiat Principe authorizante & sciente, cum constitutio super tali Simonia non liget promulgantem: Secùs, est in secundo, ita illè plurimi argumentis graviter defendens usum licitum annatarum. Sed rectius dicitur, annatas non exigi, ut *premium* beneficii, sed, ut *stipendium* sustentationem, & alimenta Ministrorum Ecclesiæ, ut notat Azor p. 2. l. 7. c. 13. q. 7. ea verò, quæ contra annatas objiciuntur, & ex decreto Consilii Basileensis desumuntur (ut videri potest apud Fagnanum cit. n. 57. quo penitus aboletur jus annatarum) nullam habere vim; cum decretum illud conditum sit tempore Schismatis in eo Concilio, nec unquam approbatum, sed reprobatum à legitimo Pontifice, ut ostendit Fagnanus cit.

Loquendo nunc de *quindenniis*, quo-
rum definitionem dedimus n. 573, nota 2.
ea esse constituta per Paulum 2. pro bene-
ficiis

140 Tract. In Lib. III. Decretal. Questio V.

ficiis perpetuò unitis, ut habetur in Extravag. seu constit. 6. ejusdem, quæ edita est 1469, & incip. *Decet Romazum* quæ habetur in Bullario Rom. tom. 1. pag. 330. ut ait Fagnanus cit. n. 13. & Azor p. 2. l. 7. c. 13. inducta porrò sunt in locum annatae, & significant pensionem, decimo quinto quoque anno solvendam, ex beneficio in gratiam alicujus Communitatis vel Collegii, illi unito. Cùm enim Communitas non moriatur, beneficium tale nunquam vacat; adeoque illius nova provisione opus non est. Ne tamen ex hac unione proventus Cameræ minuerentur, nati alias ex talis beneficij vacantis provisione per annatæ solutionem, quindennia constituta sunt, quibus positis,

580 Quæres 1. An *quindennium* solvi debet ex quibusvis beneficiis in perpetuum unitis cuicunque Ecclesia? 2. An solvi debet beneficiis, quæ ante Martinum V. fuerunt unita Collegii? 3. An ex beneficiis Collegio unitis, sed in distributiones quotidianas conversis? 4. An ex beneficiis unitis Collegio, vel Universitati, specialiter exempta?

Ad 1. R. Constitutiones Pontificias, de *solvendo quindennio*, hactenus editas, loqui solum de beneficiis, quæ perpetuò unita sunt Collegii, mensis Capitularibus, Societatibus, Congregationibus, & quibuslibet locis, quæ causâ communis pietatis extracta sunt; adeoque illis beneficiis perpetuò unitis, quæ nunquam amplius vacabunt, sic Azor cit. c. 13. q. 4. Ex hoc colliges ex beneficio, quod perpetuo unitum est alicui dignitati, Præposituræ, vel Decanatu, non deberi quindennium, quia illæ dignitates vacare solent, consequenter, & beneficia ipsi annexa.

581 Ad 2. R. hoc non præcipi per Constitutionem Pauli 2. sed Pauli 4. constitutio incipiente: *Decens esse*, ubi dicitur, *quindennium* debet ex omnibus beneficiis cuilibet loco, Collegio, vel communitate Martinum V. unitis; quod apertius habetur in Bulla 33. Sixti V. quæ incipit, *Cameræ nostra. S. 2.* qui suam constitutionem extendit ad omnia beneficia, *hactenus unita*, & *deinceps unienda*, esto sint manualia, Patronata, etiam de Patronatu Laici, etiam Imperatoris, singulorum, vel, si plura unicis literis comprehensa, omnium insimul. Not. autem hoc procedere de be-

neficiis quorum valor 24. ducatos auri de Camera excedit, ita Sixtus loc. cit. 2. de his, quæ in Camera Apostolica taxata non sunt, ut ex illis quovis 15. anno solvatur medietas tantum anni proventus, ut ait Paulus 2. *in confit. cit. §. 4. Not. 3.* quod Paulus 2. §. 3. agat de beneficiis unitis, & *in Camera taxatis*, quorum summa anni proventus ostendit *ad centum florenos auri de Camera, secundum communem estimationem*. Ex hoc autem sequitur, deberi ex beneficiis perpetuò unitis, & non amplius vacaturis, tam secularibus, quam regularibus, etiam exemptis, & in distributiones quotidianas conversis, licet sint de Jure Patronatus Laici; quia constitutio Pauli IV. & maximè Sixti V. universaliter loquitur. Et hinc pat. ad 3. 4. & 5.

Not. Præterea, *quindennia* non debet 582 de beneficiis perpetuò unitis & numquam vacaturis, nisi ex eadem solverint ante unionem. Nam ut constat ex Constit. Pauli 2. §. 2. *quindenniorum* onus Ecclesiae unitis impositum est, ne per hoc, quod beneficia nunquam amplius vacatura sint, consequenter nunquam larura vestigial quod prius pendebant, Camera Apostolica, Collegium Cardinalium, & Sedis Apostolicae Officiales detrimentum non modicum patarentur, id, quod occasione unionis non evenit, si ante unionem nihil pendebant.

Ad §. finalem, de Clausulis Concordatorum.

In hoc §. finali continentur Clausulae 583 Concordatorum; quarum *prima* est, quod Nicolaus V. per hac Concordata in aliis, quæ per Eugenium IV. pro Germanis usque ad futurum Concilium permissa, concessa, indulta, & decreta, & per Nicolaum V. confirmata fuerunt, nihil eorum velit immutatum, in quantum hic concordatis non obyiant; *Secunda* est, quod si in his, vel aliis literis specialiter mentionetur *Alemannia* non debeat censeri distincta à Natione Germanica. Reliquæ nihil habent peculiare.

Pro explicatione Not. 1. Bullam, 584 seu Constitutionem Eugenii IV. de qua hic sermo est, haberi tom. 1. Bullarum fol. 279. & inter Constitutiones ejus esse, 29. quæ incipit, *inter cetera*, ac emanavit 1447. 7. Idus Febr. Hanc constitutionem deinde, appro-

approbat ejus Successor Nicolaus V.
10. Aug. 1447. & non habetur in Bullario; approbat rursum secundò per constitutionem ad Sacram, & hæc inter ejus constitutiones in Bullario est; Sed cum præmissis clausulis.

Not. 2. in citata constitutione Eugenii contrineri seqq. & in §. 1. quod quidam Praelati, Principes Nationis Germanicæ, ob dissensionem secutam Consilii Basileensis, neutrales fuerint, & mox obedientiam huic Pontifici, nimirum Eugenio prefacierint.

585 In §. 2. quod Eugenius attendens, tempore prædicto plurima in dicta Natione gesta fuisse, quæ Sedis Apostolicæ Authoritatem requirebant; & ideo collationes, & provisiones beneficiorum Authoritate Ordinaria factas, hæc constitutione Authoritate sua confirmat, & in §. 3. Eorum possessores non molestari præcipit; In §. 4. lites desuper pendentes extinguit, quinimò in §. 5. easdem Ecclesiæ, & beneficia eisdem de novo confert, exceptis duabus Ecclesiæ in §. 6. quibus præjudicare noluit.

586 In §. 7. acta tempore suspensionis in præjudicium Imperatorum ac Principum tam Ecclesiasticorum, quam secularium Nationis Germanicæ, item Ecclesiasticas censuras mulctas, poenas, & irregularitatis, & inhabilitatis maculas tam à jure, quam ab homine propter præmissa quomodolibet promulgatas, seu inflatas, promulgandas quoque, seu infligendas, quoad Regem, Archiepiscopos, & Marchiones prædictos, eorumque dominia, Clericos, subditos, & Vasallos ejus Nationis, cassat, irritat, annulat, nulliusque esse roboris vel momenti Pontifex decernit.

587 Ex hoc §. multi deducunt, excommunicationes, & reliquas censuras in Germania non habere locum, idque per hæc Eugenii concordata cum Natione Germanica, cum Pontifex expresse dicat, se omnes censuras, non modo promulgatas, & inflatas, sed etiam promulgandas, & infligendas contra Germania Principes, eorumque subditos, & Vasallos, esse irritas, nullas, nullius roboris, & momenti: Sed falluntur; quia Pontifex in cit. §. 7. illastatum censuras inflatas & infligendas, promulgatas, & promulgandas contra Nationem Germanicam, decernit esse irritas,

tas, nullas, ac nullius roboris & momenti, quæ propter præmissa, quæ dicta suspensione, & protestatione durantibus, quæ præmissorum occasione (nimirum occasione, & durante turbatione, & usque ad statum pacis) in & post CC. Basileense infligendas; promulgatas, & promulgandas. Ex quo clarè vides, illationem eorum nullo modo fundatam esse. Aliqui se fundant in Bulla, seu constitutione Nicolai V. de anno 1447. in April. Clem. VII. de anno 1534. 13. Jul. & Greg. XIII. de anno 1576. im Novembri: sed nec in his ullum verbum est infavorem dictæ illationis, ut pluribus ostendi, earum constitutionum oculatâ exhibitione.

In §. 8. relaxat obligationes circa ⁵⁸⁸ natas Cameræ Apostolicæ debitas: In §. 9. confirmat indulta, & dispensationes, concernentes forum conscientiæ, iis exemptis, quæ tales essent, quas hactenus Sedes Apostolica concedere non consuevit: In §. 10. providet circa sententias Romæ, vel Basileæ prolatas.

In §. 11. omnes, qui Congregatio Basileensi adhæserunt, post Concilii dissolutionem ab omnibus censuris, & poenis absolvit, si ad Pontificis obedientiam reversi sunt, aut intra sex menses revertantur. In §. 12. pollicetur omnia prædicta se observaturum. In §. 13. omnibus Contrariis derogat. Ex his facile concludi potest, qui confirmatione Nicolai V. Constitutionis Eugenii IV. operatur.

ARTICULUS XII.

De regulis Cancellarie Apostolice.

Per regulas Cancellarie Apostolice in-⁵⁸⁹ telliguntur Ordinationes, & constitutiones Pontificum, secundum quas Cancellaria Apostolica per V. Cancellarium, qui est supremus post Papam Judent in pertinentibus ad expeditionem juridicam Bullarum, gubernari debet. V. Castropalaus tr. 13. de benefic. D. 2. p. 17. Alexander VII. postridie electionis sua, 8 Apr. 1665. regulas, quas nunc breviter exponemus, fecit, quas observari voluit etiam nondum publicatas; sed intellige, quoad affectum nullitatis actus in contrarium gesti, non

S 3 tamen